

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

8. PROSINCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Co vy tedy neznáte,
a přece to ctíte,
to já vám zvěstuji“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci
6. listopadu 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavený
Libor Wagner**
- strana 4 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (7)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 5 -

Jak růst v osobní svatosti
- strana 7 -

**Bohoslužba v lateránské
bazilice zakončila národní
pouť do Říma**
- strana 8 -

**Nová liturgická památka -
Panny Marie Loretánské**
- strana 9 -

**Arcibiskup Fulton Sheen
Dom Antoine Marie OSB**
- strana 10 -

Život s Bohem (10)
Raoul Plus SJ
- strana 12 -

Panna Maria Loretánská, svatyně svatého domu Loreto, Marche, Itálie

prohlásil Pannu Marii Loretánskou za patronku letců.

Moderní potvrzení autenticity

Novodobé zkoumání vedené boloňským profesorem archeologie Neriem Alfierim potvrdilo, že konstrukce domu neodpovídá stavebním zvyklostem 13. století v kraji Marche. Dům navíc nemá vlastní základy a spočívá na cestě. Tvoří jej pouhé tři stěny, postavené z kamenů (oproti místní tradici cihelné architektury) a vchod je umístěn atypicky v delší zdi. Pod domkem byly nalezeny dvě mince odpovídající době translace a badatelům se podařilo také identifikovat pyl pocházející z Palestiny. V roce 1982 architekt Nanni Monelli prokázal, že základy Svatého domku zůstaly v Nazaretě, a absenci čtvrté stěny vysvětlil tím, že domek původně přiléhá jednou stranou k jeskyni, jež tvořila další obytnou místnost. Vedle dalších detailů, potvrzujících palestinskou provenienci, bylo na domku nalezeno také na 50 nápisů, odkazujících k židokřesťanskému prostředí v Nazaretě.

Dům Božího Syna domem všech Božích dětí

Smysl Loretánského domku vystihl papež Jan Pavel II. ve svém rozjímání nad místem, kde vyrůstal Ježíš: „...v nazaretském domě jako by byly vepsány dějiny všech lidí, protože každý člověk je spojen s »domem«, v němž se narodil, pracuje, odpočívá, setkává se s ostatními. Příběh každého člověka je pak zvláštním způsobem spojen s jedním domem, domem jeho dětství, jeho prvních kroků životem. A je výmluvně a důležitě pro nás všechny, že tento výjimečný a jedinečný Člověk, který je jednorozenným Synem Božím, rovněž chtěl spojit svůj příběh s domem, s domkem v Nazaretu, který podle evangelijního vyprávění hostil Ježíše z Nazareta po celé jeho dětství, dospívání a mládí, tedy v jeho tajuplném lidském dozrání... Dům Syna člověka je jakoby univerzálním domem všech adoptivních Božích dětí. Příběh každého člověka v jistém smyslu prochází skrze tento dům...“ (Z listu Jana Pavla II. k Sedmistému loretánskému výročí, adresovanému tamnímu arcibiskupovi Pasqualovi Macchimu 15. srpna 1993)

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
31. 10. 2019

Arcibiskup Fulton Sheen

Tento televizní a rozhlasový americký kazatel (mj. dvojnásobný držitel televizní ceny Emmy) byl nejen hlasatelem katolické víry, ale také jejím pevným obhájcem. Letos si připomínáme 40. výročí jeho úmrtí a neměli bychom zapomenout na jeho odkaz, který je aktuální i dnes. Letos v červenci byl papežem Františkem uznán zázrak uzdravení na Sheenovu přímluvu.

Dne 2. října 1979 vystoupil z velkého množství věřících, kteří se shromáždili k pozdravu Svatého otce v newyorské katedrále sv. Patrika, jeden důstojný stařec mezi americkými biskupy, šel namáhavě dopředu a padl tam na kolena. Jan Pavel II. ho pozvedl a objal se slovy: „Vy jste dobře psal a mluvil o našem Pánu Ježíši Kristu. Vy jste věrným synem Církve.“ Všichni byli hluboce dojatai a biskup Fulton Sheen nemohl na konci svého života, věnovaného Ježíši Kristu a jeho Církvi, zakusit větší radost než tato papežova slova.

Fulton Sheen přišel na svět 8. května 1895 v El Paso (Illinois, USA) jako nejstarší ze čtyř bratrů. Při jeho křtu ho položili na oltář Matky Boží na znamení toho, že má být zasvěcen zvláště Královně nebes. Jeho křestní jméno bylo Peter John, ale obvykle ho oslovovali jenom dívčím jménem jeho matky – Fulton, a pod tímto jménem se proslavil.

Fulton dostal klasické školní vzdělání a projevil se v každém ohledu jako vynikající žák. V létě pomáhal svému otci na farmě, i když mu tato práce moc nevyhovovala, protože měl spíše duchovní zájmy. Jeden soused řekl kdysi Fultonovu otci: „Tvůj nejstarší nebude nikdy pro tuto práci vhodný, sedí stále v knihách.“

Po střední škole vstoupil mladý muž na univerzitu, kde mu díky jeho úspěšnosti bylo nabídnuto promoční stipendium. Protože mezitím přijal volání Pána ke kněžství, ptal se jednoho dobrého kněze, abbého Bergana, na radu. Ten mu dal následující odpověď: „Vzdej se svého stipendia. To si Pán od tebe žádá. Jestliže v něho důvěřuješ, dostaneš po svém vysvěcení daleko lepší univerzitní vzdělání.“ Fulton se rozhodl vstoupit do semináře a tohoto kroku nikdy nelitoval.

V den svého kněžského svěcení, 20. září 1919, složil Fulton dva sliby: chtěl každý den svého života strávit hodinu před Největější svátostí a každou sobotu sloužit

mši svatou ke cti Přesvaté Panny a přitom prosit o ochranu Královny nebes pro svoje kněžství.

Hned po svém kněžském svěcení se Fulton zapsal na *Catholic University of America* ve Washingtonu, kde brzy složil závěrečné zkoušky z teologie a kanonického práva. Potom si přál promovat na některé evropské univerzitě. Rozhodl se pro univerzitu v Lovani (Belgie), promoval v červenci 1925 a složil ještě zkoušku z filosofie.

Potom byl jmenován vikářem jedné chudé obce ve své domovské diecézi (Peoria). Vzhledem k jeho brilantním studijním výsledkům by se zdálo toto jmenování na první pohled pokořujícím. Ale on přijal tento úřad ochotně, vrhl se s plným nasazením do duchovní správy, rychle se sprátelil s lidmi a způsobil řadu obrácení. Osm měsíců po jeho jmenování mu biskup řekl: „Před třemi roky jsem slíbil *Catholic University of America*, že se stane členem učitelského sboru této školy. Pro vaše úspěchy v Evropě jsem chtěl vědět, jestli zůstanete i nadále poslušný. Můžete teď s mým požehnáním nastoupit do výuky.“

Fulton Sheen zůstal více než 20 let ve Washingtonu a byl studenty velmi oblíbený. Považoval vyučování za „jedno z nejušlechtlejších povolání, protože nakonec je každá výchova zaměřena k poznání pravdy a lásce k pravdě“.

Vedle své učitelské činnosti Sheen často konal přednášky a exercicie, na které býval často zván. Na ně se pečlivě připravoval, protože mluvil vždy vestoje a bez poznámek. Vsedě by nemohl rozdmýchávat oheň, jak říkával. Svoje přednášky vždycky odlehčoval vtipy, aby neupadla pozornost posluchačů. Jeho věhlas rychle rostl.

V jeho očích chyběla světu především pravá víra. Tak neváhal rozhodně připomínat velké pravdy evangelia, na které by lidé neměli při obrácení zapomenat: na

smrt, soud, nebe a peklo. Moderní člověk by chtěl nemožné: náboženství bez kříže, bez Kalvárie, bohatství bez spravedlnosti a ve vlastní farnosti „faráře, který nikdy nemluví o pekle“. Ale to neodpovídá víře Církve.

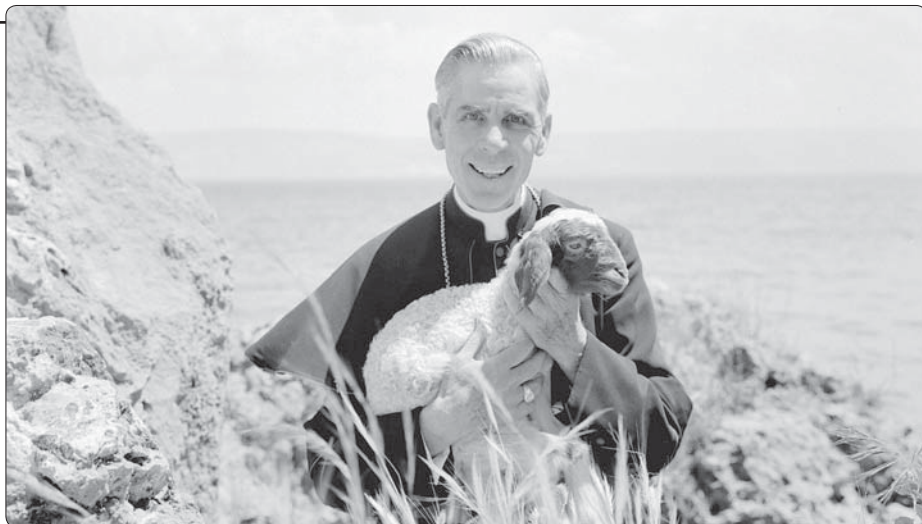
Od roku 1928 bylo možné slyšet hlas Fultona Sheena v rozhlasovém programu *Catholic Hour*. Více než 20 let se snažil přiblížit posluchačům prostými slovy obsah katolické víry a bránit ji proti nepřátelským útokům. Vysílání mu přinášelo množství pošty a také dary, které rozdělával potřebným: „Bůh odmění to, co bylo darováno: časem, silou i penězi.“ Od roku 1951 zvěstoval po sedm let evangelium v televizi – ve vysílání *Life is Worth Living* (Život je hoden žiti).

Psaní knih a příprava jeho kázání, přednášky a televizní vysílání byly časově velmi náročné. Přesto si našel Sheen způsob a cesty, jak navštívit chudé, nemocné a vzdálené misie ve třetím světě, odpovědět osobně na desetitisíce dopisů a vést mnoho lidí, kteří se přiklonili k víře nebo se znovu obrátili. Rád vždycky znovu zdůrazňoval, že milost Boží hledá duše, které se jí otevrou, a že „závora“ leží „na naší straně“, „Bůh neláme žádné dveře; jsme to my, kdo zabraňuje vstupu“.

Po svém biskupském vysvěcení 11. června 1951 v Římě byl Fulton Sheen jmenován pomocným biskupem v New Yorku. Vykonával tento úřad asi 15 let a vedl kromě toho *Society for the Propagation of the Faith*, organizaci, která spolu se Svätým stolcem koordinovala podporu misijní práce ve všech amerických diecézích. Nasbíral rovněž značné částky pro misie.

Svojí proslulostí a množstvím peněz, které protékaly jeho rukama, vyvolával stále znovu závist a kritiku. Kvůli rozmiškám o vládní podporu se stáhl na deset let do ústraní. Paradoxně mu právě tento spor pomohl z krize víry a dal mu poznat radost z utrpení s Pánem: „Kdyby nebyl v mém životě Velký pátek, nebyla by ani Velikonoční neděle... Odumřít sám sobě je nejdůležitější přípravou na svůj opravdový život.“

Biskup Sheen se zúčastnil všech sezení II. vatikánského koncilu a hlásil se vícekrát o slovo. V roce 1966 se stal biskupem v Rochesteru a vykonával tento úřad po tři roky. V roce 1969 odešel oficiálně do výslužby a při této příležitosti

Arcibiskup Fulton Sheen

byl vyznamenán čestným titulem arcibiskupa. Přesto však zůstal nadále aktivním. Kazatelské a přednáškové cesty ho vedly napříč USA a Evropou. Našel dokonce sílu uvést v život nový televizní seriál s titulem *What Now, America??* (Co teď, Ameriko??).

Od roku 1977 se zdravotní stav Fultona Sheena zhoršil. Musel prodělat operaci na otevřeném srdci – jeden dosud nikdy neprovedený zákrok na pacientovi jeho věku.

Jakmile to bylo po operaci možné, sloužil kněz mši svatou u své postele. Těžce nemocný arcibiskup mohl jenom šeptat slova proměňování. I když bojoval s nedostatkem dechu, vysvětlil sestře nekatoličce mši svatou. Dokonce v této extrémní situaci si vzal k srdci slova svätého apoštola Pavla: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium.“ Jednou večer slyšel – sotva při vědomí – že si sestry na oddělení intenzivní péče vyprávějí o jiném pacientovi, který umíral vedle něho. Sheen zvedl prst, udělal znamení kříže směrem k umírajícímu, aby mu na prahu věčnosti udělil absoluci.

V září 1978 musel Fulton Sheen znovu na čtyři měsíce do nemocnice. Psal jednomu bratranci: „Nestěžuji si na svoji situaci. Věřím pevně tomu, že mě Pán proto nechává tak často ležet na zádech, abych se stále znovu díval k nebi.“

Během tohoto pobytu v nemocnici přivedl jednoho staršího spolupacienta ohroženého sebevraždou, který se odvrátil od Církve, zpět k víře, vyzpovídal ho a podal mu svatou Hostii. Tato událost byla velkou útěchou pro starého biskupa, který to považoval za plod svého ochotného přijetí utrpení. „Prosil jsem Pána, aby

dopustil, aby moje utrpení způsobilo něco dobrého pro některou duši, a On mi prosbu vyslyšel.“

V lednu 1979 byl pozván na *National Prayer Breakfast* k tehdejšímu americkému prezidentu Jimmymu Carterovi do Washingtonu a začal svoji řeč slovy: „Pane prezidente, vy jste hříšník.“ Po krátké odmlce pokračoval: „Také já jsem hříšník.“ Potom přeběhl pohledem přítomné: „My všichni jsme hříšníci a máme zapotřebí se obrátit k Bohu.“ Evangelikální kazatel Billy Graham tvrdil později, že to bylo jedno z nejpůsobivějších kázání, jaká kdy slyšel.

Na Velký pátek 1979 vystoupil arcibiskup Sheen, silně oslabený prodělaným utrpením, naposledy na kazatelnu kostela sv. Anežky v New Yorku. Byl pevně rozhodnutý proslovit toto kázání, i kdyby ho to mělo stát život. Vždycky zastával názor, že kazatelna by byla dobrým místem pro úmrtí. Ale po kázání následovalo ještě více měsíců... Teprve 9. prosince bylo Fulton Sheenovi dopřáno té milosti, kterou si tak často vyprošoval: zemřít v období okolo svätku Všech svätých. Krátce předtím se vyznal, že by si přál odejít: „Ne proto, že bych nemiloval život; miluji jej velice. Ale chtěl bych vidět Pána. Strávil jsem hodiny před Ním, který je přítomný ve Svätosti oltární. Mluvil jsem v modlitbě k Němu, mluvil jsem o Něm ke všem, kteří mne chtěli slyšet, a teď Ho chci vidět tvář v tvář!“

V roce 2002 započatý proces blahorečení biskupa Fultona Sheena byl zakončen roku 2012 oficiálním uznáním jeho heroických ctností.

*Z VISION 2000 - 2/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

ŽIVOT V DNEŠNÍ SPOLEČNOSTI

HLAS, KTERÝ VYRUŠUJE

Marián Kuffa • Předmluva prof. Petr Piřha • Ze slovenštiny přeložil a texty uspořádal Martin Leschinger • Redakční spolupráce Erik Zbiňovský, Libor Rösner, Marcela Macháčková, Josef Novák

Na jaře 2019 pozvali organizátoři bratislavských Hanusových dní žakovského faráře P. Mariána Kuffu, aby lidem v Bratislavě a celému Slovensku vysvětlil, jestli „se zbláznil“, když si dovolil v prezidentských volbách nepodpořit ani Františka Mikloška, ani budoucí prezidentku Zuzanu Čaputovou. Předložený text, sepsaný z několika promluv P. Kuffy, je shrnutím konzervativních priorit pro současného voliče (platí i v Česku), který má problém s tím, že stáletá normálnost se ze společnosti postupně vytrácí.

FLÉTNA • Brož., 110x190 mm, 128 stran, 125 Kč

DOMÁCÍ NÁSILÍ • PŘÍRUČKA (NEJEN) PRO PASTORAČNÍ PRACOVNÍKY

Lucie Paprsteinová - Jiřina Navrátilová - Libor Botek • Úvodní slovo biskup Josef Nuzík, delegát ČBK pro rodinu • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Tato publikace vymezuje pojem domácího násilí, podává charakteristiku ohrožených i násilných osob, nastiňuje způsob komunikace s oběťmi a přináší přehledný seznam míst nabízejících odbornou pomoc. Popisuje rovněž právní prostředky ochrany před domácím násilím a nabízí řešení těchto obtížných situací také z pohledu pastoračního a kanonicko-právního. Prakticky zaměřená příručka je určena duchovním, pastoračním pracovníkům a každému, kdo se chce blíže seznámit s danou problematikou.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 132x190 mm, 112 stran, 129 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

NEDELNÍ PROMLUVY • ROČNÍ CYKLUS A Vojtěch Kodet • Redakce Ivana Trefná

Autor předkládá krátká zamyšlení nad úryvky evangelia, které se předčítají při nedělních bohoslužbách. Užitek z nich mohou mít nejen kazatelé, ale i každý, kdo se chce nad texty v modlitbě zamyslet, dříve než se nedělní liturgie zúčastní.

Pavel Nebojsa - Doron

Brož., 130x190 mm, 160 stran, 229 Kč

ROZHOVORY POD VĚŽÍ

Max Kašparů • Fotografie Petr a Štěpán Václavkovi

Osvědčený průvodce pravdami víry, modlitby, svátostmi a Desaterem. Kniha vtipně usnadňuje pohotovou orientaci v každodenním prožívání víry. Řeckokatolický kněz Max Kašparů, psychiater, exercitátor a kazatel, se v jednom rozhovoru přiznal, že se pozorně chrání před třemi chorobami současnosti. Před diktatorem korektnosti, bezbřehým liberalismem a zblázněnou tolerancí. Odmítá se jim přizpůsobit. Odmítá se přizpůsobit ústupkům a povrchnostem při takzvaném hledání „nových, široce otevřených pastoračních cest“ a podbizení se v tomto směru dnešní době, světu, který se chce hlavně bavit, a to i v kostele. Max Kašparů proto bývá nesrozumitelný těm, kteří v duchovním životě preferují rádoby intelektuální pozerství a snobismus, jalový „jakobysmus“ a hru na katolickou víru.

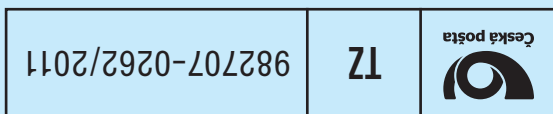
Cesta

Váz., 112x195 mm, 176 stran, 228 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVE TLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24. Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravi. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjadřtla (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku cirkve. Nevyžadane nezveřejnene prispievky nevracime.